

תפ"ח 24510/09/15 - מדינת ישראל נגד ראג'י גורבאן,

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 24510-09-15 מדינת ישראל נ' גורבאן(עציר)

בפני הרכב כב' השופטים:

רון סוקול [אב"ד]

תמר שרון- נתנאל

רונית בש

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י עו"ד צ' נמירובסקי מפרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

נגד

הנאשם

ראג'י גורבאן,

ע"י ב"כ עוה"ד שלומי בלומנפלד

החלטה

בקשה מס' 110

1. ביום 31/7/2015 ישב המנוח ראמי אסכנדר ז"ל בבית קפה במרכז הכפר ג'סר א-זרקא. לפתע הגיע למקום אדם לבוש שחורים, רעול פנים עוטה כפפות ובידו אקדח. אותו רעול פנים ירה לכיוון המנוח. מהירי נפגע המנוח בגופו ובראשו וכעבור מספר ימים בהם היה מחוסר הכרה נפח את נשמתו. גם עוברת אורח שחלפה ברחוב סמוך נפגעה מהירי ונפצעה.

2. בהכרעת הדין מיום 26/4/2018 קבענו כי הנאשם הוא האדם שירה במנוח וגרם למותו והוא שגרם לפציעת עוברת האורח. בהתאם לקביעה זו הרשענו את הנאשם בעבירות של רצח בכוונה תחילה, עבירה לפי סעיף 300 (א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; פציעה בנסיבות מחמירות, עבירה על פי סעיף 334 ביחד עם סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין; עבירות בנשק, עבירות לפי סעיף 144 (א) ו-(ב) לחוק העונשין; ושיבוש הליכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

3. לאחר הכרעת הדין ביקש הסנגור לדחות את הטיעונים לעונש ולברר מידע שהגיע אליו ושלדעתו עשוי להשליך על הכרעת הדין. בהחלטתנו מיום 13/5/2016 הורינו על דחיה כמבוקש. עם זאת דחינו את בקשתו של הסנגור להיפגש עם אחד מעדי התביעה בתיק, מוחמד עמאש המכונה חמאדה (להלן: חמאדה).

4. בעקבות זאת ביקש הסנגור לזמן לעדות עד נוסף, שלא העיד בהליך המקורי, בשם מוחמד עמאש (להלן: העד הנוסף). בישיבה מיום 8/7/2018 נשמעה עדותו של עד זה, ולאחריה סיכמו הצדדים את טענותיהם בשאלה האם יש בעדותו כדי לשנות מהכרעת הדין.

5. כעת, ובטרם ניתנה החלטה בעניין נפקות עדותו של העד הנוסף, עותר הנאשם לאפשר לו לזמן לעדות חוזרת שני עדים שכבר העידו במשפט. בבקשתו עותר הוא לזמן לעדות חוזרת את חמאדה, ואת עמאר ג'ורבאן (להלן: עמאר).
6. כדי להבין את הטענה נחזור בקצרה להכרעת הדין. כאמור, האדם שירה במנוח ראמי אסכנדר ז"ל הגיע רעול פנים. כדי לקבוע את זהות היורה הובאו ראיות שונות, החל מראיות של אנשים שנכחו בזירה והעידו רק על מבנה גופו וצורת הליכתו של היורה, דרך עדים שראו את היורה נמלט מהמקום וכלה בעדים שזיהו את רעול הפנים כאשר הוריד את המסכה מפניו.
7. בהכרעת הדין קבענו כי היורה נמלט מהזירה והגיע לחצר ביתו של מוחמד זאיט ז"ל (להלן: זאיט), שם הוריד את כיסוי הפנים ואת חולצתו. את החולצה מסר למ', בנו של זאיט, על מנת שיסתירה ואת האקדח וכיסוי הפנים מסר לידי חמאדה על מנת שימסרם לאדם בשם חמודי.
8. זיהויו של הנאשם כמי שהגיע לחצר בית משפחת זאיט נסמך על עדותו של זאיט ושל חלק מבני משפחתו ששהו בחצר, וכן על עדותו של העד חמאדה.
- כמפורט בהכרעת הדין, חמאדה ישב עם חברים במרפסת של בית סבו, ראה את רעול הפנים ברחוב והחל לרוץ אחריו. על מה שאירע לאחר מכן מסר חמאדה גרסאות סותרות. בחקירותיו במשטרה העיד כי האדם שאחריו רץ הגיע לחצר בית משפחת זאיט והסיר את המסכה, ושם זיהה כי היה זה הנאשם. לעומת זאת, בעדותו בבית המשפט, העיד כי כאשר רץ אחר רעול הפנים חשב שמדובר בנאשם אולם לאחר שהלה הוריד את הכיסוי מפניו ראה שמדובר בזאיט. בעדותו בבית המשפט העיד חמאדה מספר פעמים כי ראה את רעול הפנים מוריד את הכיסוי ליד ביתו ל זאיט, בחצר הבית (עמ' 794 - 795, 798, 812).
9. לאחר סיום עדותו בבית המשפט נחקר חמאדה כחשוד בתיק רצח אחר. במהלך מעצרו בתיק האחר, התוודה חמאדה בפני מדובב וסיפר כי הוא (חמאדה) ירה במנוח ראמי אסכנדר ז"ל. על כן, ולבקשת המאשימה, זומן חמאדה לחקירה חוזרת בבית המשפט שבה העיד כי דבריו למדובב היו שקר.
10. בהכרעת הדין קבענו כי מבין גרסאותיו של חמאדה יש להעדיף את הגרסה שנמסרה במשטרה ומזהה את הנאשם כמי שהגיע רעול פנים לביתו של זאיט.
11. עוד נספר כי בהכרעת הדין קבענו כי עמאר, הוא שהסיע את הנאשם לזירת הירי. למסקנה זו הגענו על סמך הודעותיו של עמאר במשטרה ובפני המדובב, לרבות השחזור שביצע עם החוקרים. בבית המשפט סרב עמאר למסור עדות מפורטת והדגיש כי אינו זוכר דבר. למרות הסתירות בין הגרסאות השונות של עמאר, קבענו כי יש להעדיף את הגרסה המפלילה את הנאשם, זאת מתוך בחינת ההודעות, הגרסה המפורטת שנמסרה למדובב וביצוע השחזור.

12. לאחר הכרעת הדין זומן לעדות העד הנוסף- מוחמד עמאש. עד זה העיד כי ישב עם חמאדה בבית סבו וראה את האדם רעול הפנים רץ. בניגוד לגרסאות שמסר במשטרה, העיד בבית המשפט כי יצא אחרי חמאדה ורץ אחרי רעול הפנים. העד סיפר כי ראה את רעול הפנים מוריד את כיסוי הפנים באופן שניתן היה לראות את צדודית פניו. העד זיהה את רעול הפנים כמוחמד זאיט ז"ל. העד הבהיר כי ראה את רעול הפנים מוריד את הכיסוי בהיותו בכביש, לפני הגיעו לסיבוב בכביש ובטרם פנה להיכנס לחצר ביתו של זאיט.

הבקשה

13. בבקשה הנוכחית מבקש הנאשם לשוב ולזמן את חמאדה ואת עמאר. לטענתו קיימת סתירה בין גרסת העד הנוסף בבית המשפט ולפיה ראה את רעול הפנים מוריד את הכיסוי ברחוב, לבין גרסתו של חמאדה שראה את רעול הפנים מסיר את המסכה רק בחצר ביתו של זאיט. עם זאת הדגיש כי שניהם זיהו, בעדותם בבית המשפט, את זאיט ולא את הנאשם.

14. עדותם החוזרת של שני עדים אלו, כך נטען, דרושה כדי להטיח בפניהם את גרסתו של העד הנוסף ולברר האם אכן קיימת סתירה בין הגרסאות; גרסת חמאדה כי רעול הפנים הסיר את הכיסוי בחצר, וגרסת עמאר ולפיה הסיע את הנאשם ולא את זאיט.

15. המאשימה מתנגדת לבקשה. נטען כי חמאדה נחקר מפורשות על נסיבות הזיהוי ועל מקום הזיהוי. חמאדה התייצב מספר פעמיים למסירת עדות. עמאר התייצב לעדות ולא זכר דבר. נטען כי לא ניתן לזמן שוב ושוב עדים ולהציג בפניהם גרסאות של עדים אחרים שאחרת ההליך המשפטי לא יסתיים לעולם. היתר להצגת ראיות לאחר הכרעת הדין הוא חריג, וחריג זה נוצל כבר עת זומן העד הנוסף. על כן מבקשת המאשימה לדחות את הבקשה.

הכרעה

16. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים הגענו למסקנה כי דין הבקשה לזימון מחודש של שני העדים, חמאדה ועמאר, להידחות.

כידוע הלכה היא כי על פי סעיף 167 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 מוסמך בית המשפט להתיר הבאת ראיות נוספות גם לאחר תום שמיעת הראיות ולעיתים גם לאחר שניתנה הכרעת דין (ראו ע"פ 5874/00 לזרובסקי נ. מדינת ישראל, פ"ד נה(4) 249 (2001); ע"פ 951/80 קניר נ. מדינת ישראל, פ"ד ל"ה(3) 505 (1981). י' קדמי, על סדר הדין בפלילים, חלק שני, הליכים שלאחר כתב אישום, א', 1495 (2009)).

17. השיקולים אותם ישקול בית המשפט בבקשה להבאת ראיות נוספות לאחר סיום שמיעת הראיות כמו גם לאחר הכרעת הדין, דומים לשיקולים למתן היתר להבאת ראיות נוספות בערעור (ע"פ 5874/00 הנ"ל עמ' 259). בעיקר בוחן בית המשפט שלושה שיקולים; האם היו הראיות בידי המבקש בשלב שמיעת הראיות; אינטרס סופיות הדין; וטיבן של הראיות הנוספות שאת הגשתן מבקש בעל הדין. לעניין שיקול אחרון זה נקבע כי ככל שיש בראיות הנוספות פוטנציאל

ממשי לשינוי התוצאה ולמניעת עיוות דין, כך יטה בית המשפט להתיר את הגשתו. כן נקבע כי יש לתת לשיקול זה את המשקל הגדול ביותר בין השיקולים (ראו ע"פ 346/14 מרדינגר נ' מדינת ישראל פסקה 33 (18/10/2015); ע"פ 7939/10 זדורוב נ' מדינת ישראל (17/3/2013)).

18. עוד צוין כי אין לאפשר הבאת ראיות נוספות שוב ושוב ועימות אין סופי בין גרסאות העדים כדבר שבשגרה. בע"פ 8653/10 פלוני נ. מדינת ישראל (פסקה 61) (28/7/2011) אומר בית המשפט כי יש "[...] למנוע מצב שבו "ההליך המשפטי יהפוך לנדנדה אין סופית של עדויות הזמה הדדיות". על כן ישקול בית המשפט גם את מועד הגשת הבקשה ומידת הקרבה למועד שמיעת הראיות בתיק וכן יבחן עד כמה ניתן היה לצפות מראש את הצורך בעדות. ודוקו, זימונו של עד שהעיד לעדות נוספת רק בשל סתירה בין עדויות של עדים, עלול לפתוח פתח לאין ספור עדויות חדשות, שכן כל שינוי וכל סתירה עלולים לשמש עילה לבקשה לזימון עד נוסף עד בלי די. ברי שלא זו המטרה לשמה מוסמך בית המשפט להתיר הבאת ראיות נוספות.

19. לאור שיקולים אלו אין מקום לאפשר עדויות חוזרות של העדים. כפי שצוין לעיל חמאדה התייצב למספר דיונים, נחקר בשתי הזדמנויות, מסר מספר הודעות לחוקרים ואף נערך איתו סיור הובלה והצבעה, שגם בו הצביע על המקום בו ראה את רעול הפנים מוריד את הכיסוי וזיהה את הנאשם (ת/250 עמ' 3). גם בבית המשפט העיד מפורשות היכן ראה את רעול הפנים מוריד את הכיסוי. מכאן שגרסתו של חמאדה לגבי הורדת הכיסוי הובהרה מספר פעמים. עדותו של העד הנוסף כי ראה את רעול הפנים מסיר את הכיסוי במקום שונה (כלומר בכביש ובטרם הכניסה לחצר) אינה מצדיקה זימונו של חמאדה לעדות נוספות. עדותו הייתה ברורה ואינה זקוקה להבהרה כלשהי. העובדה כי כעת קיימת גרסה נוספת השונה מעדותו של חמאדה אינה עילה לזימון העד מחדש.

20. זימונו של עמאר מתבקש על מנת לעמת אותו עם הטענה כי הסיע את זאיט ולא את הנאשם. הטענה כי עמאר הסיע את זאיט כבר עלתה ונטענה. עמאר לא היה מוכן למסור גרסה מפורטת בבית המשפט, הסתפק בהפניה להודעותיו במשטרה וטען כי אינו זוכר דבר. עמאר לא נכח בחצר ביתו של זאיט, אין טענה כי ראה את הורדת כיסוי הפנים ולכן אין כל קשר ישיר בין העדות שנשמעה לבין עדותו של עמאר כפי שנמסרה. נזכיר גם כי עמאר מסר גרסאות שונות בחקירתו ובהכרעת הדין קבענו כי יש להעדיף את "גרסת ההסעה", כלומר את הגרסה המפלילה את הנאשם. הצגת ראיה נוספת שמצביעה על זאיט כמי שברח רעול פנים מהזירה, אינה צפויה להשפיע על קביעת ממצאי מהימנות ביחס לגרסתו של עמאר בדבר הסעת הנאשם.

סוף דבר

21. אשר על כן אנו דוחים את הבקשה לזימון העדים לחקירה נוספת.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תשע"ט, 08 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.

ת. שרון-נתנאל, שופטת ר. בש, שופטת

ר. סוקול, שופט
אב"ד